

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 178

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 martie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
16.	— Hotărâre privind încuviințarea reținerii domnului deputat Cristian Rizea	2
17.	— Hotărâre privind respingerea cererii de încuviințare a arestării preventive a domnului deputat Cristian Rizea	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 882 din 15 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	3–4
	Decizia nr. 903 din 17 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 296 ²⁷ și art. 296 ²⁸ din Codul fiscal — Legea nr. 571/2003	4–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
280.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor imobile proprietate privată a statului și a drepturilor reale supuse inventarierii	7

HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind încuviințarea reținerii domnului deputat Cristian Rizea

Având în vedere solicitarea ministrului justiției, doamna Raluca Alexandra Prună, referitoare la încuviințarea reținerii și arestării preventive privind pe domnul deputat Cristian Rizea, în Dosarul nr. 661/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, transmisă Camerei Deputaților,

în temeiul dispozițiilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, și ale art. 219 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților încuviințează reținerea domnului deputat Cristian Rizea în Dosarul nr. 661/P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 martie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 9 martie 2016.
Nr. 16.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind respingerea cererii de încuviințare a arestării preventive a domnului deputat Cristian Rizea

Având în vedere solicitarea ministrului justiției, doamna Raluca Alexandra Prună, referitoare la încuviințarea reținerii și arestării preventive privind pe domnul deputat Cristian Rizea, în Dosarul nr. 661/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, transmisă Camerei Deputaților,

în temeiul dispozițiilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, și ale art. 219 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

având în vedere rezultatul votului exprimat de deputați în ședința Camerei Deputaților din 9 martie 2016,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților respinge cererea de încuviințare a arestării preventive a domnului deputat Cristian Rizea în Dosarul nr. 661/P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 martie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 9 martie 2016.
Nr. 17.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 882**

din 15 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Cătălin Șchiopu în Dosarul nr. 2.306/245/2015 al Judecătoriei Iași — Secția civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 990D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 131 din 13 martie 2014 și Decizia nr. 160 din 12 martie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.306/245/2015, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cătălin Șchiopu într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că procedura de soluționare a plângerilor contravenționale este o procedură în contencios administrativ, iar dreptul comun în materie, sub aspectul competenței teritoriale de soluționare a cauzelor în contencios administrativ, este dat de prevederile art. 111 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora competența în astfel de cauze este alternativă. Apreciază că prevederile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt discriminatorii, întrucât, în timp ce orice alt reclamant din contenciosul administrativ, mai puțin petentul dintr-o plângere contravențională, se poate adresa instanței unde își are domiciliul, potrivit reglementării criticate este obligatoriu ca plângerea contravențională să fie soluționată de instanța din raza teritorială a organului emitent al procesului-verbal de contravenție. Prin urmare, consideră că se creează

„o veritabilă piedică în exercitarea liberului acces la justiție prin creșterea costurilor cu deplasarea”.

6. **Judecătoria Iași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, potrivit căreia *„Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”*

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 care consacră egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare, relevante în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 131 din 13 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 12 mai 2014, Decizia nr. 160 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 18 iunie 2013, sau Decizia nr. 125 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 13 mai 2015.

13. Prin aceste decizii Curtea a statuat că prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt constituționale, reținând, în esență, că textul de lege criticat nu îngreădește dreptul părților la un proces echitabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești.

14. De asemenea, Curtea a reținut că soluția legislativă criticată este menită să dea expresie garanțiilor constituționale invocate, prin asigurarea administrării cu celeritate a probelor strânse în speță de lucrătorii poliției rutiere de la locul săvârșirii contravenției.

15. De altfel, chiar dacă prin prevederile de lege criticate se stabilește competența teritorială a instanței de judecată de la locul săvârșirii și constatării faptei contravenționale, acest lucru nu îl obligă, în sine, pe reclamant la cheltuieli suplimentare cauzate de deplasarea în acea localitate pentru a fi prezent la fiecare termen de judecată sau pentru a depune diverse acte

procedurale necesare la dosar și nici nu poate conduce la încălcarea dreptului de soluționare a cauzei într-un termen rezonabil. Tocmai în considerarea unor astfel de situații legiuitorul a reglementat modalități alternative care să garanteze exercitarea efectivă și deplină a drepturilor materiale și procesuale ale oricărei persoane ce dorește să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime.

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

17. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cătălin Șchiopu în Dosarul nr. 2.306/245/2015 al Judecătoriei Iași — Secția civilă și constată că prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 903

din 17 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Codul fiscal — Legea nr. 571/2003

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

procuror Ștefania Sofronea, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru 17 decembrie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Codul fiscal — Legea nr. 571/2003, excepție ridicată de Ledesma Patino Maxem M Ramona Gabriela și Emil Mocanu în dosarele nr. 668/114/2015 și, respectiv, nr. 893/114/2015 ale Tribunalului Buzău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 965D/2015 și nr. 1.101D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 decembrie 2015, cu participarea reprezentantului Ministerului Public,

3. Prin Încheierea din 18 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 668/114/2015, și Încheierea din 15 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 893/114/2015, **Tribunalul Buzău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Codul fiscal — Legea nr. 571/2003**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ledesma Patino Maxem M Ramona Gabriela și Emil Mocanu în cauze având ca obiect contestații formulate împotriva unor acte administrativ-fiscale.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate în Dosarul Curții Constituționale nr. 965D/2015, autoarea acesteia susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale și

contravin dispozițiilor art. 56 alin. (2) din Constituția României, care prevăd că sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale, deoarece, „în cazul său, se impozitează un venit în sumă de 252 RON cu un impozit de 468 RON, adică se aplică o cotă de 185,71%”. Invocă astfel Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 26 ianuarie 2006, prin care s-a statuat că „principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune, de asemenea, diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari, iar cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând nici caracter progresiv, diferența valorică a contribuției fiind determinată de nivelul diferit al venitului”. În acest context arată că, în situația sa concretă, trebuia să se aplice cota de impozitare de 5,5%, și nu cea de 185,71%, întrucât cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv.

5. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.101D/2015, autorul excepției de neconstituționalitate susține că la calculul contribuției de asigurări sociale de sănătate nu s-a avut în vedere venitul său efectiv, obținut în anul 2012, de 9 lei, ci venitul minim pe economie. Așa fiind, apreciază că „nu este logic și nici legal” să achite contribuția de asigurări sociale de sănătate în sumă de 468 lei pentru un venit realizat de 9 lei.

6. **Tribunalul Buzău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că „prevederile art. 296²⁷ alin. (3) teza finală contravin principiului justei așezări a sarcinilor fiscale, instituit de art. 56 alin. (2) din Constituția României, deoarece este inechitabil ca în cazul obținerii, anual, a unor venituri reale inferioare în cuantum salariului de bază minim brut pe țară, contribuția de asigurări sociale de sănătate să fie calculată prin raportare la acesta din urmă”.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Codul fiscal — Legea nr. 571/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul cuprins:

— Art. 296²⁷: Contribuabili

„(1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se datorează și de către persoanele care realizează venituri din:

- a) cedarea folosinței bunurilor — (abrogat);
- b) investiții;
- c) premii și câștiguri din jocuri de noroc;
- d) operațiunea de fiducie, potrivit titlului III;
- e) alte surse, astfel cum sunt prevăzute la art. 78.

(2) *Persoanele care nu realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menționate la cap. I, venituri sub forma indemnizațiilor de șomaj, venituri din pensii mai mici de 740 lei, precum și venituri de natura celor menționate la art. 296²¹ alin. (1) lit. a)—d), g) și h), art. 52 alin. (1) lit. b)—d) și din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 13 lit. e)*

au obligația plății contribuției de asigurări sociale de sănătate asupra veniturilor prevăzute la alin. (1).

(3) *Persoanele care realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menționate la alin. (1) plătesc contribuția asupra tuturor acestor venituri. Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară.”;*

— Art. 296²⁸: Stabilirea contribuției

„Contribuția de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 296²⁷ alin. (1) se stabilește de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală, pe baza informațiilor din declarația privind venitul realizat sau din declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, precum și pe baza informațiilor din evidența fiscală, după caz.”

11. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că reglementarea legală criticată face parte din capitolul III intitulat „Contribuția de asigurări sociale de sănătate privind persoanele care realizează alte venituri, precum și persoanele care nu realizează venituri” cuprins în titlul IX² al Codului fiscal — Legea nr. 571/2003, titlu referitor la contribuțiile sociale obligatorii. Așa cum reiese din chiar titlul capitolului, legiuitorul a distins între două categorii de situații, și anume contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele care realizează alte venituri, precum și aceea în care contribuția de asigurări sociale de sănătate este datorată de persoane care nu realizează venituri.

13. În acest context, Curtea observă că art. 296¹⁸ din Codul fiscal — Legea nr. 571/2003, intitulat *Calculul, reținerea și virarea contribuțiilor sociale*, precizează la alin. (3) care sunt cotele de contribuții sociale obligatorii, iar la lit. b) pct. b¹) a acestui alineat este prevăzută cota de 5,5% reprezentând contribuția individuală la asigurările sociale de sănătate. De asemenea, așa cum prevede art. 296²⁷ alin. (3) din Codul fiscal — Legea nr. 571/2003, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară.

14. Referitor la art. 296²⁷ din Codul fiscal — Legea nr. 571/2003, Curtea constată că acesta prevede că în categoria persoanelor plătitoare de contribuții de asigurări sociale de sănătate sunt incluse persoanele care realizează venituri din sursele prevăzute de alin. (1) al acestui articol, fiind incluse, totodată, în categoria veniturilor asupra cărora se datorează contribuții de asigurări sociale de sănătate și alte surse de venit, între care pot fi menționate: primele de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activități pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relație generatoare de venituri din salarii; câștiguri permise de la societățile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare; venituri, sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii și alte drepturi, permise de persoanele fizice pensionari, foști salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale; venituri permise de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial; orice venituri identificate ca fiind impozabile, în conformitate cu art. 78 alin. (2) din Codul fiscal.

15. Potrivit art. 296²⁸ din Codul fiscal — Legea nr. 571/2003, contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele care realizează alte venituri, așa cum au fost detaliate la art. 296²⁷, se stabilește de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală, pe baza informațiilor obținute, după caz, din declarațiile privind venitul realizat, din declarațiile de impunere trimestrială și/sau din declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, declarații depuse de contribuabili.

16. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 219 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, asigurările sociale de sănătate reprezintă principalul sistem de finanțare a ocrotirii sănătății populației care asigură accesul la un pachet de servicii de bază pentru asigurați. Asigurările sociale de sănătate sunt obligatorii și funcționează ca un sistem unitar, iar obiectivele sistemului de asigurări sociale de sănătate se realizează pe baza anumitor principii, printre care și acela al solidarității și subsidiarității în constituirea și utilizarea fondurilor, precum și pe baza participării obligatorii la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru formarea Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

17. Referitor la contribuția de asigurări sociale de sănătate, în jurisprudența sa, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 504 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 12 august 2015 (reiterând cele reținute în Decizia nr. 705 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007, și în Decizia nr. 1.011 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009), Curtea a statuat că sistemul asigurărilor sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal datorită solidarității celor care contribuie, astfel încât obligația de a contribui la acest sistem reprezintă, de fapt, o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor. Astfel, Curtea a observat că Legea nr. 95/2006 prevede că întreaga societate trebuie să contribuie la efortul protejării sănătății populației, în temeiul principiului solidarității și al subsidiarității.

18. Așa fiind, Curtea a statuat că „obligativitatea asigurării și a contribuției la sistemul asigurărilor sociale de sănătate trebuie analizată în legătură cu un alt principiu care stă la baza acestui sistem, anume cel al solidarității. Astfel, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minim de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate” (a se vedea, în acest sens, considerentele Deciziei nr. 351 din 24 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din

29 iulie 2014, paragraful 15, și cele ale Deciziei nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011).

19. De asemenea, Curtea a statuat că legea instituie nu doar dreptul cetățenilor de a beneficia de serviciile sistemului public de sănătate, ci și obligația acestora de a contribui la fondul de asigurări sociale de sănătate. Persoanele exceptate de la plata acestei contribuții sunt prevăzute expres în Legea nr. 95/2006 (și în Codul fiscal), astfel că, în afara acestora, tuturor celorlalți cetățeni le revine obligația mai sus amintită. Din momentul în care se naște această obligație, iar asiguratul plătește contribuția, legea îi dă acestuia dreptul de a beneficia de pachetul de servicii medicale în sistemul public de sănătate. Curtea a conchis că numai legiuitorul este în drept să stabilească categoriile de venituri pentru care urmează a se plăti contribuții la bugetul asigurărilor de sănătate; în lipsa plății acestei contribuții, persoana nu poate dobândi *ex officio* calitatea de asigurat. Faptul că legiuitorul are posibilitatea de a excepta unele categorii de venituri de la plata unor astfel de contribuții reprezintă o chestiune care ține în mod exclusiv de opțiunea sa. O atare exceptare nu este o cerință de ordin constituțional (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 369 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 19 august 2014).

20. Art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice, or, în cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor. Totodată, Curtea a arătat că dispozițiile constituționale ale art. 56 trebuie coroborate cu cele ale art. 139 alin. (3) din Legea fundamentală, potrivit cărora „*Sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora*”. Astfel, contribuțiile datorate potrivit dispozițiilor legale criticate sunt destinate acoperirii unor cheltuieli publice — cele privind asigurarea sănătății populației. În acest context, prin Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, Curtea a apreciat că obligația de a contribui la fondul asigurărilor sociale de sănătate cu o cotă-parte din veniturile provenind din activitățile desfășurate nu poate fi considerată ca reprezentând, în sine, o încălcare a prevederilor Legii fundamentale.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ledesma Patino Maxem M Ramona Gabriela și Emil Mocanu în dosarele nr. 668/114/2015 și, respectiv, nr. 893/114/2015 ale Tribunalului Buzău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Codul fiscal — Legea nr. 571/2003 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Buzău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor imobile proprietate privată a statului și a drepturilor reale supuse inventarierii

Având în vedere dispozițiile art. 223 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor imobile proprietate privată a statului și a drepturilor reale supuse inventarierii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 21 mai 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexă — „Precizări privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor imobile proprietate privată a statului și a drepturilor reale supuse inventarierii”, după punctul 1 se introduce un subpunct, subpunctul 1.1, cu următorul cuprins:

„1.1. Înregistrarea în contabilitate a bunurilor imobile proprietate privată a statului de către entitățile obligate la efectuarea inventarierii se efectuează astfel:

a) instituțiile definite conform Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, cărora li s-a atribuit în mod direct de către titularul dreptului de proprietate un drept real, altul decât cel de proprietate, asupra bunurilor imobile care alcătuiesc domeniul privat al statului, înregistrează bunurile imobile reglementate de prezentele precizări în evidența contabilă a acestora, în conturi analitice distincte;

b) entitățile prevăzute la pct. 1, cu excepția celor de la lit. a), și care conduc evidența contabilă în partidă dublă, cărora li s-a atribuit în mod direct de către titularul dreptului de proprietate un drept real, altul decât cel de proprietate, asupra bunurilor imobile care alcătuiesc domeniul privat al statului, înregistrează

bunurile imobile reglementate de prezentele precizări în evidența contabilă a acestora, în conturi analitice distincte;

c) persoanele fizice care desfășoară activități producătoare de venituri și care țin evidența contabilă în partidă simplă, cărora li s-a atribuit în mod direct de către titularul dreptului de proprietate un drept real, altul decât cel de proprietate, asupra bunurilor imobile care alcătuiesc domeniul privat al statului, evidențiază distinct bunurile reglementate de prezentele precizări în registrul inventar.”

2. În anexă — „Precizări privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor imobile proprietate privată a statului și a drepturilor reale supuse inventarierii”, după subpunctul 4.2 se introduce un subpunct, subpunctul 4.2.1, cu următorul cuprins:

„4.2.1. Bunurile imobile inventariate potrivit subpct. 4.2 vor fi evidențiate distinct în contabilitatea unităților administrativ-teritoriale, în conturi în afara bilanțului, până la clarificarea regimului juridic și administratorului acestora.”

3. În anexa nr. 3 la precizări — „Glosar de termeni”, la punctul IV, după punctul 12 se introduce un nou punct, punctul 13, cu următorul cuprins:

„13. *Atribuit în mod direct* — actul juridic prin care s-a constituit un drept real, altul decât cel de proprietate, de către titularul dreptului de proprietate, prin reprezentantul legal al acestuia, către entitățile care beneficiază de acesta.”

4. În tot cuprinsul ordinului, sintagma „valoare de inventar” se elimină.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

